

Если аудитор выявляет факты невыполнения клиентом требований законодательных и нормативно-правовых актов, он обязан проанализировать обстоятельства, а также оценить возможное влияние на достоверность и полноту финансовой отчётности клиента.

Как подтверждает практика, аудит налоговой отчётности помогает клиенту своевременно исправить допущенные ошибки, реально определить сумму налогов, подлежащих уплате в бюджет, а также повысить степень уверенности пользователей в финансовой отчётности и правильности принятия управленческих решений.

Литература

1. Соколов Я. В. Основы теории бухгалтерского учета. — М.: ФиС, 2000.
2. Редько А. Ю. Журнал Бухгалтерский учёт и аудит. —1998.
3. Э. А. Аренс, Дж. К. Лоббек. Аудит. — М.: ФиС, 2003.
4. Н. Д. Бровкина. Существенность в аудите // www.audit-it.ru. — 29.01.2002.
5. Робертсон Дж. Аудит. Перевод с англ. — М.: KPMQ, Аудиторская фирма «Контакт», 1993 год. — С. 111.

Сурніна К. С., канд. екон. наук, доцент, аудитор,
Таврійський національний університет,
м. Сімферополь

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ АУДИТУ В УКРАЇНІ

Розвиток аудиторської практики значно випереджає її теоретичне обґрунтування. На сьогоднішній день законодавча і нормативна неврегульованість окремих питань, суперечливість положень нормативних актів щодо аудиту, повністю не усунені. Для подальшого розвитку аудиту необхідно підсилити його теоретичну базу і здійснити заходи реформування в контексті Міжнародних стандартів аудиту.

Формування цілісної системи аудиту в Україні не закінчено і вимагає удосконалення методологічних і організаційних заходів, адекватного нормативного регулювання. На етапі становлення аудиту в Україні, аудит характеризувався практичною спрямованістю. Тому аудиторам — практикам сьогодні не вистачає теоретичних знань з питань методології і організації аудиту, без

яких його розвиток неможливий. Важливо сформуванати уточнення поняття аудиту, яке і сьогодні ґрунтується на недосконалому перекладі закордонних джерел, що не завжди відповідає національним особливостям облікової і аудиторської практики, положенням чинних законодавчо-нормативних актів, які у свою чергу, інколи є суперечливими між собою. Не створено єдиної концепції визначення суті аудиту, його цілей і завдань, не існує цілісної класифікації аналітичних процедур в аудиті, не достатньо досліджено питання його інформаційного забезпечення.

Розвиток ринкових стосунків, виникнення недержавної форми власності значно змінили систему фінансового контролю в Україні. Потреба в гарантії достовірності, об'єктивності і законності фінансової звітності для широкого кола її користувачів сприяло виникненню і подальшому розвитку в Україні аудиту як незалежної форми контролю. Аудит має давню історію в розвинених зарубіжних країнах і порівняно недавно упроваджений у вітчизняну практику. За час, майже 17 років, відбулося становлення аудиту на законодавчій основі, визначився круг проблем, які вимагають першочергового рішення.

Аудит в Україні вже набув чітких ознак невід'ємного елементу інфраструктури ринкової економіки. Діяльність Аудиторської палати України (АПУ), Федерації Професійних бухгалтерів і аудиторів України (ФПБАУ), Союзу аудиторів України (САУ) направлені на подальший розвиток аудиторської діяльності, удосконалення її нормативного регулювання. Проте заходи, які ними використовуються, в неповному об'ємі вирішують проблеми у сфері аудиту, і носять несистемний характер, а вирішені не завжди знаходять практичну реалізацію.

Чіткі організаційні зв'язки аудиту підвищують його значення як одного з складників управління соціально-економічними процесами на різних рівнях в Україні.

Вважаємо, аудиторську діяльність слід розглядати як:

- вид підприємницької діяльності (діяльність аудиторських фірм і аудиторів);
- діяльність професійних аудиторських організацій.

Це дозволить розглядати проблеми удосконалення аудиту в комплексі, тому що, загальнотеоретичну базу аудиту формують науково-системні і діалектичні методи пізнання його суті в умовах дій ринкових механізмів.

Таким чином, з всього вищепереліченого можна зробити наступний висновок: предметом аудиту є фінансова бухгалтерська звітність підприємств, організацій, установ; об'єктами — певні

види (групи) інформації про фінансово-господарські операції, явища, процеси і інші дані як основи для складання і перевірки звітності. Мету аудиту визначають його аналітичні процедури які поділяються на основні, додаткові, функціональні і реалізуються через його функції. Мета аудиту узагальнюється висловом об'єктивній думки згідно достовірності, повноти і законності фінансової звітності у всіх істотних аспектах, мінімізації інформаційних ризиків та захистом інтересів власників.

Література

1. *Аберс А., Лоббек Дж. Аудит.* Пер. с англ. / Гл. редактор сериї проф. Я. В. Соколов. — М.: Финансы и статистика, 1995. — 560 с.
2. *Камайкл Д. Р., Бенис М.* Стандарты и нормы аудита: Пер.с англ. — М.: Аудит, ЮНИТИ, 1995. — 527 с.
3. Міжнародні стандарти аудиту, надання впевненості та етики:/. Пер.с англ. — К.: ТОВ «ІАМЦ АУ «СТАТУС», 2007. — 1172 с.

Чумакова І. Ю., канд. екон. наук, доц. кафедри аудиту,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ ДЕРЖАВНОГО АУДИТУ

У демократичному суспільстві з ринковими формами господарювання, де в нормальному розвитку ринкових відносин та у забезпеченні надійного захисту від фінансових ризиків зацікавлені не тільки кожний окремий суб'єкт економічної діяльності, а й суспільство в цілому, значно зростає роль аудиту загалом і тих його виконавців, від діяльності яких здебільшого залежатиме, наскільки ефективно, результативно і мудро використовуватимуться державні кошти в країні. Такий аудит в Україні здійснює Рахункова палата, створення якої стало ознакою формування нашої країни як демократичної держави.

Державний аудит є новим явищем для України. Новизна ця носить концептуальний характер, оскільки ідея щодо необхідності практичної участі виборців (громадян-платників податків) у прямому чи непрямому управлінні державним бюджетом, власністю та іншими ресурсами держави поки не стала невід'ємною частиною системи суспільних цінностей. Для цього потрібні глибокі зміни в світогляді та поглядах людей про належний устрій системи влади, про принципи взаємовідносин особистості, суспільства і держави.